

MAŠNI NAMENI župnij PZD/ od 16.februarja do 23. februarja 2020

ŠESTA NEDELJA MED LETOM 16.februar	8.00	Č – † MAKS PLIMON - 29.obl. in mama IVANKA
	8.00	ŠT – † FRANC KAC - 10.obl. † STANKO in TONČKA BUKOVČ – obl. In TOMAŽ - r † MARJAN JEROMEL ml. - r
	9.30	ŠP – † MILKA VRHOVNIK † TEREZIJA GNAMUŠ - obl. in DOLANČEVI
	9.30	Križ – † KATARINA in IVAN LIPOVNIK
	9.30	D – † VINCENC RUBHOF - obl. in RUBHOFOVI
	11.00	L – † MARIJA in JOŽEF RAVNIK, sestra ŠTEFKA in babica MARIJA
	11.00	O – † starši KARNIČNIK - RAČNIK in SOR. Boštjan: † JANEZ PETREJ
Ponedeljek 17. februar	16.00	DŠČ – † KOSOVI, ZAJSNIKOVI in VERNE DUŠE
	18.30	Križ – ZA BLAGOSLOV DELA / po maši srečanje klučarjev PZD/
Torek 18.februar	17.00	Ema – † PAVLA VIVOD – obl. in MAKS - r
	18.00	Č – † oče HANZI EPŠEK – 30.obl. in EPŠEKOVI
	18.30	D – † ALOJZIJA DROBNIČ
Sreda 19. februar	7.30	D – † ANTONIJA JANSEN
	18.00	Č – † MARIJA KADIŠ – 3.obl. ob 17.30 v Slov.Gradcu nadaljevanje tečaja ALFA
Četrtek 20.februar	16.00	L – † ALOJZ SAJEVEC - osmina
	17.00	D – RAZGOVOR ZA KRST (starši+botri/
	18.30	D – † ŠTEFKA ODER
Petek 21.februar <i>Peter Damiani,</i>	18.00	Č – † FRANC TOVŠAK
	18.30	D – † JOŽE PUŠNIK – 4.obl. / družinski verouk/
Sobota 22. februar <i>Sedež ap.Petra</i>	11.00	L – † JOŽE MOČNIK
	18.30	D – večerna nedeljska maša: † NEJC BREČKO
SEDMA NEDELJA MED LETOM 23.februar	8.00	Č – † starši PONGRAC
	8.00	ŠT – † IVAN GRILC – obl.
	9.30	ŠP – † OTO ČEGOVIK ter KLJUKOVE starše in MILKO VRHOVNIK
	9.30	Križ – † ANICA TERNEK – 13.obl.
	9.30	D – † prošt MATIJA MUNDA
	11.00	L – † ŠTEFAN NOVAK, starši, bratje in sestra OTO
	11.00	O – † DUŠAN KURMANŠEK- obl. in JOŽICA RAZGORŠEK

DUHOVNA MISEL: Bog ne želi, da bi se ravnali zgolj po črkah postav in zapovedi, temveč po iskrenih nagibih in po ljubezni. Naj ne bi drugače govorili, kakor mislimo, in tudi ne drugače živeli kakor govorimo. Če je ljubezen do Boga in sočloveka najgloblji in čisti nagib naših

dejanj in našega življenja, nas tudi zapovedi ne ovirajo v naši notranji iskrenosti in svobodi.

»Najbolj svoboden je iskren človek, ki ljubi, in celo takrat, kadar je v verigah.«

Številka 7 16.februar 2020

V naših cerkvah vsako leto pred začetkom postnega časa prebiramo pastirsko pismo naših škofov. Tudi letos. Zato objavljam prvi del tega pisma tudi v glasilu Studenec. V prihodnji številki pa nadaljevanje.

Pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas 2020

I.

Kristjan je odgovoren državljan

Šesta nedelja med letom (A),

16. februarja 2020

Dragi bratje in sestre!

V evangeliju nam Jezus naroča, naj svojih dolžnosti ne izpolnjujemo samo na zunaj, ampak s srcem in prepričanjem. To nas bo vodilo k vedno večji zavzetosti in požrtovalnosti. Ker letos mineva trideset let od prelomnega leta 1990, ko se je v Sloveniji zgodilo več dogodkov z

posebej o naši dolžnosti domoljubja in odgovornosti za skupno dobro v naši domovini.

Prve svobodne in demokratične volitve, demokratično izvoljena vlada in plebiscit so bili odločilni državotvorni dogodki, na katere ne smemo pozabiti. Že človek kot posameznik hote ali nehote živi iz tega, kar je doživljal v preteklosti. Podobno velja tudi za naše skupnosti. Družina ohranja spomine na rodove, ki so živeli poprej, enako velja za župnije, kraje in vasi. Cerkev živi iz zgodovine odrešenja, zato se vsako leto z različnimi praznovanji spominjamo enkratnih dogodkov, ki nas še danes zaznamujejo: Jezusovega rojstva ob božiču, njegove smrti in vstajenja ob veliki noči in prihoda Svetega Duha ob binkoštih. Podobno tudi narod ali država obuja spomine na svoje ustanovne dogodke.

Tako krepimo svoj »zgodovinski

zelo daljnosežnimi posledicami za naš narod in nastanek naše države, želimo spregovoriti o naših krščanskih dolžnostih do naroda in države, še

spomin«, brez katerega ne bi mogli ostati zvesti temu, kar smo in za kar si bomo prizadevali tudi v prihodnosti. Pouk zgodovine, ki mora biti nepristranski,

pošten in celovit, je pomembno sredstvo za vzgojo mladih rodov v njihovi identiteti, se pravi podobi, ki jo imajo o sebi in na katero so ponosni. Ko molimo rožni venec, prosimo, naj nam Jezus »utrdi spomin«. V Svetem pismu najdemo veliko naročil, naj ohranimo spomin na vse, kar je Bog storil za nas, in naj živimo iz hvaležnosti za to. Da pa ne bi ohranjali starih zamer ali »pogrevali« minulih napak, moramo spomin očistiti maščevalnosti ali celo sovraštva. Zato moramo v spominu ohranjati vse, kar je lepo in dobro, da nam bo tudi v prihodnosti dajalo poguma in poleta. »Spominjajte se čudovitih del, ki jih je (Gospod) storil, njegovih znamenj in sodb njegovih ust« (Ps 105,5). Vsaka sveta maša je spominsko obhajanje Jezusove življenjske daritve, s katero izpolnjujemo njegovo naročilo: »To delajte v moj spomin.« Bog nas je obdaril s spominom, da bi iz preteklosti živeli za prihodnost in ohranjali živo zavest, kdo smo, za kaj vse moramo biti hvaležni Bogu in katerim zavezam in obljubam moramo ostati zvesti.

Med lepe spomine na dogodke izpred treh desetletij spada spomin na našo takratno zavzetost, družbeno odgovornost in enotnost večine prebivalcev Slovenije. Lotili smo se skoraj nemogočih in neverjetnih nalog osamosvojitve in demokratizacije. Uspešni smo bili, ker smo v to verjeli in bili enotni. Skoraj nihče ni stal ob strani, skoraj nihče ni rekel: »Kaj me briga!« Nihče tudi ni izključeval drugega. Celo Cerkev ni takrat nihče očital, da se »vtika v politiko«. To je dragocena izkušnja, na katero ne bi smeli pozabiti. Če bi bili

danes tako enotni in ne bi nikogar izključevali, bi po poti sodobnega in demokratičnega razvoja šli veliko hitreje naprej. Kakor smo se množično udeležili glasovanja na plebiscitu za samostojno Slovenijo, bi se morali enako množično udeleževati vseh poznejših volitev in referendumov ter odločneje izraziti voljo bolj prepričljive večine državljanov.

Škofje želimo ob tem poudariti, da smo vsi skupaj in vsak posamezni državljan odgovorni za to, kar se dogaja v naši samostojni domovini. Kljub vsem pomanjkljivostim imamo demokratično državo, kjer se o prihodnosti odloča na volitvah. Le udeležba je pogosto nizka, kar pomeni, da je med nami preveč ljudi, ki rečejo: »Kaj me briga!« V Svetem pismu beremo o Kajnu, da je na Božje vprašanje, kje je njegov brat Abel, odgovoril: »Sem mar jaz varuh svojega brata?« (1 Mz 4,9). To je, kakor bi rekel: »Kaj me briga moj brat!« Takšna drža pa ni združljiva s krščansko zavestjo odgovornosti zase in za druge.

Ljudje smo odgovorni na treh ravneh.

Najprej smo odgovorni sami zase: za svoje življenje, zdravje in vsestransko izpopolnjevanje. Odgovorni smo za delo, ki ga opravljamo, in za osebno rast v krepostih, vrlinah in ne nazadnje tudi v veri.

Zatem smo odgovorni za svoje bližnje: starši za otroke in otroci za ostarele in onemogle starše, za sorodnike, sosede in prijatelje, za to, da imamo z drugimi poštene in lepe odnose. Odgovorni smo za svojo župnijo in za njeno prihodnost, za krajevno skupnost in ne nazadnje za podjetje ali ustanovo, v kateri delamo.

Toda to še ni vse. Premalo se zavedamo še tretje ravni odgovornosti, odgovornosti za celotno družbo in za razmere v državi, katere državljani smo. Predvsem smo odgovorni za to, kdo nam vlada, saj sta od oblasti v največji meri odvisni sreča in blaginja nas vseh.

Sem sodi tudi odgovornost za naravno okolje, sredi katerega živimo. Tu se še posebej pokaže, koliko je kdo odgovoren za prihodnost nas vseh. Brezbrižno odmetavanje odpadkov, potratna poraba energije in razmetavanje hrane so skrb vzbujajoči pojavi naše neodgovornosti za skupno dobro. Kot kristjani sicer ne pristajamo na ideologije, ki pravijo, da med človekom in drugimi živimi bitji ni bistvene razlike. Ta razlika je, saj smo samo ljudje svobodna in odgovorna bitja s pravicami in dolžnostmi. A ravno to naše dostojanstvo nam narekuje odgovoren odnos do drugih živih bitij in do prihodnjih rodov, ki imajo pravico, da pridejo živeti na Zemljo, kjer bo lepo živeti.

Nemalokrat se upravičeno pritožujemo nad slabimi razmerami. Ni pa prav, če rečemo, da se ne da ničesar narediti, in ostanemo doma, ko pride trenutek volitev ali drugega glasovanja.

Če bi pred tridesetimi leti tako ravnali, ne bi izpeljali vsega tistega, na kar smo danes ponosni. Zato so takratna zavzetost, pripravljenost na sodelovanje, zaupanje, optimizem in enotnost za nas dragocen opomin, ki nam pravi, da bi danes lahko bilo marsikaj bolje, kakor je, če bi z večjim žarom, dejavnostjo, odgovornostjo in enotnostjo nadaljevali našo skupno pot v demokratično

Slovenijo. Tedaj bi tudi krščanska vera in Cerkev ne bili več izključevani. Tudi letošnje obletnice potrjujejo pravilnost besed, ki nam jih je na srce položil sv. Janez Pavel II., ko je mladim v Postojni zaklical: »Korajža velja!«

Vaši škofje

V teh dneh okrog godu Lurške Matere božje smo opravili tridnevnicu in molitev za Kitajsko ob uničujočem virusu, ki ogroža svetovno populacijo. Lahko tudi doma molite v teh dneh posvetilno molitev, ki jo najdete tu spodaj:

Posvetitev LR Kitajske **Marijinemu Brezmadežnemu** **Srcu:**

Lurška Mati božja, v povezanosti s svetim očetom, z vsemi škofi sveta, duhovniki in redovniki, možmi in ženami ter v povezanosti s Kitajsko Rimokatoliško Cerkvijo posvečamo tvojemu Brezmadežnemu Srcu kitajski narod in vse njene voditelje. Vodi jih po poti resnice, pravice in splošne blaginje, ter uniči smrtonosni virus, ki se širi iz te tebi tako ljubljene in čudovite dežele, po Kristusu našem Gospodu. Amen.

(dodajte še molitev za bolnike, okužene z novim virusom):

Oče naš. Zdrava Marija. Slava Očetu ...

OZNANIŁA:

◆ **Še vedno zbiramo Molitvene botre za naše birmanske pripravnike.** Doslej se je prijaviło samo 20 molitvenih botrov. Zato še prosimo za prijave.

Glasilo izdaja PZD, odgovarja Igor Glasenčnik-žpk mod. e-naslov: igor.g@rkc.